

om, hvorvidt de Forseelser, der omhandles i Straffelovens § 292, men som ikke høre ind under Veiforordningen, kunne siges at være saadanne Forseelser, som efter den bestaaende Bestemmelse i dennes § 96 skulle paatales ved Politiretten. — Det, jeg her har anført med Hensyn til § 292, gjælder tildeels ogsaa om § 293, der lyder saaledes: „Den, som forsætlig borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte, saasom Træplantning, Hegn, Hytter til Gaders og Veies Belysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.“ Det er nemlig bestemt i § 50 i Forordningen af 29de October 1792 om Hegn og Fred, at alle Forseelser, som vedkomme Hegn og Fred, Marker, Enge og Skove, skulle forfølges ved Politiretten; men denne § 293 omhandler ogsaa andre Forseelser, og da de paagjældende Lovovertrædelser dog i det Hele ere af den Natur, at de formeentlig bør paatales ved Politiretten, hvilket ogsaa, saavidt mig bekjendt, stemmer med den nuværende Praxis, have vi anset det for rigtigt ligeledes at optage denne Paragraph i den foreliggende Lov. — Den 3die Paragraph, som vi have nævnt i vort Forslag, nemlig Straffelovens § 295, angaaer Ødelæggelse eller Bestadigelse af anden Mands Eiendom i en ringere Grad. Naar en sliq Bestadigelse er forbunden med saadanne Omstændigheder, at der efter denne Paragraph skal finde offentlig Paatale Sted, nemlig naar Bestadigelsen er sleet i høiere Grad, vil Forseelsen komme ind under andre Bestemmelser i Straffeloven, og vi have altsaa kun de ringere Forseelser for Øie, men vi nære ikke nogen Tvivl om, at det vil være rigtigt at anvende politiretlig Behandling ved disse Sager. — Vi have ikke nævnt Straffelovens § 294, der handler om: „Den, som bestadiger en electrisk Telegraph eller de til samme hørende Apparater eller iøvrigt foretager nogen Handling, hvorved Telegraphledningen afbrydes eller svækkes o. s. v.“, og det af den Grund, at der i § 4 i Loven af 29de December 1853, som handler om Bestadigelse af Telegraphledninger, bestemmes, at Sager i Anledning af saadanne Bestadigelser skulle behandles ved Politiretten, naar der fra det Offent-

liges Side kun nedlægges Paastand om Bøder; vi have nemlig antaget, at Lovovertrædelser, som komme ind under § 294 i Henhold til denne Bestemmelse, ville, naar Straffen er Bøde, blive behandlede ved Politiretten. — Før jeg slutter, skal jeg endnu tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister, om der dog ikke kunde være flere Forseelser, end de her i Lovudkastet nævnte, og de, der ere omtalte i vort Endringsforslag, som kunne egne sig til Forfølgning ved Politiretten. Der er saaledes Bestemmelsen om Forsømmelse med at oplyse Hittegods, naar denne Forseelse er saa ringe, at den efter Lovudkastet kun kan straffes med Bøder. Det synes mig temmelig utvivlsomt, at naar man antager, at der er Grund til at forfølge mindre Bedragerier ved Politiretten, kan der ogsaa være stjellig Tøle til at lade en Forseelse, der er saa ringe, at den kan affones med Bøder, blive behandlet derved. Fremdeles forekommer det mig, at der ogsaa kunde være Spørgsmaal om at lade andre Sager, f. Ex. angaaende Brugstyveri, behandle ved Politiretten, men vi have dog ikke dristet os til at stille noget Forslag herom; hvori mod vi have troet, at der kunde være Anledning til at henstille dette Spørgsmaal til den høitagtede Ministers fornøiede Overveielse.

Case: Jeg nærer ingen Tvivl om, at der ligger en feilagtig Opfattelse af det foreliggende Lovforslags Forhold til den almindelige Straffelov til Grund, saavel for det stillede Endringsforslag, som for den Henstilling, Ordsøreren for Forslagsstillerne gjorde til den høitagtede Justitsminister om at tage under Overveielse, om man ikke kunde indbrage flere Bestemmelser i Straffeloven under Politiretsbehandling; thi det foreliggende Lovudkast gaaer ikke ud paa i det Hele taget at ordne de processuelle Forhold med Hensyn til de forskellige Forbrydelser, som omhandles i Straffeloven; men det er fornødent at lade denne Lov udkomme, fordi Forordningen af 11te April 1840 giver særegne Regler med Hensyn til Behandling af Tyveri og Bedrageri, første Gang begaaet, osv. Det, der har fremkaldt Lovforslaget, er altsaa Nødvendigheden af at sætte nogle Bestemmelser istedetfor dem, man